

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ק"ו ע"ב

פרשת אמור

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אֵלָא לֹא יְהִיָּה בְּךָ אֵל זֶר, דְּלֹא יִיעוֹל בְּרַ נֶשׁ לְיִצְרַר הָרַע בְּגוֹיָהּ, דְּכָל מֵאן דְּאִתִּי לְאַתְחַבְּרָא בֵּיהּ, אֵל זֶר שְׂרִיָּא בְּגוֹיָהּ, דְּהָא כֹּד אֶתְחַבְּרַ בְּרַ נֶשׁ בֵּיהּ מִיַּד אִתִּי לְאַעֲבָרָא עַל פְּתִגְמֵי אוֹרֵייתָא, אִתִּי לְאַעֲבָרָא עַל מְהִימְנוּתָא דְשָׁמָא קְדִישָׁא, וְאִתִּי לְבָתֵּר לְמִסְגֵּד לְטַעוּן אַחֲרֹן, וְעַל דָּא כְּתִיב, לֹא יְהִיָּה בְּךָ אֵל זֶר, כִּיּוֹן דְּלֹא יְהִיָּה בְּךָ אֵל זֶר, לֹא תִיתִי לְמִסְגֵּד לְטַעוּן אַחֲרֹן, וְלִמְעַבְרָא עַל מְהִימְנוּתָא דְשָׁמָא קְדִישָׁא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֶר, וּמְהִימְנוּתָא בִּישָׁא דְבֵר נֶשׁ דָּא הוּא.

תרגום לעברית

וְזֶהוּ שְׁכָתוּב, וַיִּקֶּב בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם וַיִּקְלָל וַיִּבְיֵאוּ אֹתוֹ אֶל מֹשֶׁה. לָמָּה? (אל משה, 'משום שהרג את אביו וכו') מִשּׁוּם שֶׁהִגִּיעַ אֶל מֹשֶׁה עַל שֶׁהִרְגָה אֶת אָבִיו בְּשֵׁם הַקְדוּשׁ. מִשּׁוּם כֹּךָ וַיִּבְיֵאוּ אֹתוֹ אֶל מֹשֶׁה. כִּיּוֹן שֶׁרָאָה מֹשֶׁה, מִיַּד וַיִּנִּיחֵהוּ בַּמִּשְׁמֶר, וְהָאֵב וְהַבֶּן נִפְּלוּ בְיַדֵּי מֹשֶׁה. אִישׁ אִישׁ כִּי יִקְלָל אֱלֹהֵיוּ וְנִשָּׂא חֲטָאוֹ. רַבִּי יִצְחָק פִּתְחָה, (תהלים פא) שָׁמַע עַמִּי וְאֶעֱיֶדָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי לֹא יְהִיָּה בְּךָ אֵל זֶר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֶר. כִּיּוֹן שְׁכָתוּב לֹא יְהִיָּה בְּךָ אֵל זֶר, מַה זֶה וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֶר? אֵלָא לֹא יְהִיָּה בְּךָ אֵל זֶר, שְׁלֹא יִכְנִיס אָדָם אֶת הַיִּצְרַר הָרַע לְתוֹכוֹ. שְׁכָל מִי שֶׁבָּא לְהִתְחַבֵּר עִמּוֹ, אֵל זֶר שְׂרִיָּא בְּתוֹכוֹ, שֶׁהִרְי כְּשֶׁמִּתְחַבֵּר בּוֹ אָדָם, מִיַּד בָּא לְעַבְרָא עַל דְּבִרֵי תוֹרָה, וּבָא

לעבר על אמונת השם הקדוש, ובא אחר כך להשתחוות לאילים אחרים, ועל זה כתוב לא יהיה כף אל זר. כיון שלא יהיה כף אל זר, לא תבא להשתחוות לאילים אחרים ולעבר על אמונת השם הקדוש. זהו שכתוב ולא תשתחוה לאל נכר, וזהי אמונה רעה של האדם.

טקסט הזהר

ועל דא כי יקלל אלהיו, דנכיל למטען דהוא לייט לההוא אל זר, יצרא בישא דשריא עליה לזמניו, ואנן לא ידעינן מלוי אי קשוט או לאו. ועל דא, ונשא חטאו. אבל ונקב שם יי' מות יומת.

תרגום לעברית

ועל זה, כי יקלל אלהיו, שיכול לטען שהוא קלל את אותו אל זר, יצר הרע שלפעמים שורה עליו, ואנו איננו יודעים אם דבריו אמת או לא. ועל זה, ונשא חטאו. אבל ונקב שם ה' מות יומת.

טקסט הזהר

אמר רבי יהודה, אי הכי, אמאי ונשא חטאו, ונסלח חטאו מבעי ליה. (ס' א אלא) אמר ליה, כגון דאמר אלהי כמה דאוקימנא סתם, ולא פריש. רבי חייא אמר, כי יקלל אלהיו סתם, ולא פירש, והא ודאי ונשא חטאו. אבל ונקב שם יי' מות יומת, דהא הכא תלייא מהימנותא דכלא, ולית ליה רשו למטען עליה כלל.

תרגום לעברית

אמר רבי יהודה, אם כן, למה ונשא חטאו? ונסלח חטאו היה צריך להיות! (אלא) אמר לו, כמו שאמר אלהי, כמו שבארנו סתם, ולא פירש. רבי חייא אמר, כי יקלל אלהיו סתם, ולא פירש, וזה ודאי ונשא חטאו. אבל ונקב שם ה' מות יומת, שהרי כאן תלויה אמונת הכל, ואין לו רשות לטען עליו כלל.

אמר רבי יוסי, הָכִי הוּא וְדָאִי, דְּהָא שְׁמָא דָּא מְהִימְנוּתָא דְּעֵלְאִי וְתַתְּאִי. וְעַל דָּא קִיִּימִין עֲלֵמִין כְּלָהוּ, בְּאֵת חַד זְעִירָא, תְּלִיין אֶלְפִין וְרַבּוּא רַבְּבִין עֲלֵמִין דְּכִסּוּפִין, וְעַל דָּא תְּנִינִין, אַתְּוּוֹן אֵלִין, קְשִׁירִין אֵלִין בְּאֵלִין, וְכַמָּה אֶלְפִין רַבְּבִין עֲלֵאִין (ס' א' עֲלֵמִין), תְּלִיין בְּכָל אֵת וְאֵת, וְאַסְתְּלִיקוּ וְאַתְקִשְׁרוּ בְּמְהִימְנוּתָא (בַּאתְגַּלִּיא) וְסִתִּים בָּהוּ, מַה דְּלֹא אַתְדַּבְּקוּ עֲלֵאִין וְתַתְּאִין, אֲוִרִיתָא בָּהוּ תְּלִיא, עֲלֵמָא דִּין וְעֲלֵמָא דְּאֵתִי, הוּא וְשְׁמִיהּ חַד. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תְּהִלִּים לט) אֶמְרָתִי אֲשַׁמְרָה דְּרַכִּי מִחֲטוּא בְּלִשׁוֹנִי. וְכְתִיב (קֹהֶלֶת ה) אַל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לַחֲטִיא אֶת בִּשְׁרָךְ.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, כֹּךְ זֶה וְדָאִי, שְׁהָרִי הַשֵּׁם הַזֶּה הֵנוּ אֱמוּנַת הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים, וְעַל זֶה עוֹמְדִים כָּל הָעוֹלָמוֹת, בָּאוֹת זְעִירָה אַחַת תְּלוּיִים אֶלְפִים וְרַבּוּא רַבְּבִין עוֹלָמוֹת שֶׁל תְּשׁוּקוֹת, וְעַל זֶה שְׁנִינִין, הָאוֹתִיּוֹת הֵלְלוּ קְשׁוּרוֹת אֵלּוּ בְּאֵלּוּ, וְכַמָּה אֶלְפִין רַבְּבִין עֲלִיּוֹנִים (עוֹלָמוֹת) תְּלוּיִים בְּכָל אוֹת וְאוֹת, וְעוֹלוֹת וְנִקְשָׁרוֹת בְּאֱמוּנָה (בְּגִלוּי), וְנִסְתָּר בָּהֶם מַה שְּׁלֹא הִשְׁיגוּ הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים, הַתּוֹרָה תְּלוּיָה בָּהֶם, הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא, הוּא וְשְׁמוֹ אֶחָד. וְעַל כֵּן כְּתוּב, (תְּהִלִּים לט) אֶמְרָתִי אֲשַׁמְרָה דְּרַכִּי מִחֲטוּא בְּלִשׁוֹנִי. וְכְתוּב, (קֹהֶלֶת ה) אַל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לַחֲטִיא אֶת בִּשְׁרָךְ.

טקסט הזוהר

רַבִּי חֲזַקְיָה פְּתַח, (שְׁמוֹת יט) לֹא תִגַּע בּוֹ יָד כִּי סָקוּל יִסְקַל אוֹ יָרֵה יִיָּרֵה אִם בְּהִמָּה אִם אִישׁ לֹא יִחְיֶה בְּמִשְׁוֹף הַיּוֹבֵל. וּמַה טּוֹרָא דְּסִינִי, דְּאִיהוּ טּוֹרָא כְּשָׂאָר טוֹרֵי עֲלֵמָא, בְּגִין דְּאַתְחֲזִי עָלֶיהָ יִקְרָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא, כְּתִיב לֹא תִגַּע בּוֹ יָד כִּי סָקוּל יִסְקַל אוֹ יָרֵה יִיָּרֵה, מֵאֵן דְּקָרִיב לְמִלְכָּא לֹא כָּל שָׁכֵן. וּמַה טּוֹרָא דְּסִינִי דִּיכִיל בְּרַ נָשׁ לְאוּשִׁיט בֵּיהּ יִדָּא אַרְחָ יִקָּר בְּדַחִילוֹ, כְּתִיב לֹא תִגַּע בּוֹ יָד סֶתֶם, וְאַפִּילוּ בְּאַרְחָ יִקָּר. מֵאֵן דְּאוּשִׁיט יְדִיהּ בְּאַרְחָ קִלְנָא לְקַבִּיל מִלְכָּא, לֹא כָּל שָׁכֵן.

רבי חזקיה פתח, (שמותיט) לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היכל. ומה הר סיני, שהוא הר כשאר הרי העולם, משום שנראה עליו כבוד המלך הקדוש כתוב לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה - מי שקרב למלך לא כל שכן. ומה הר סיני, שיכול אדם להושיט בו יד דרך כבוד ביראה, כתוב בו לא תגע בו יד סתם, ואפלו בדרך כבוד - מי שמושיט ידו בדרך קלון כנגד המלך לא כל שכן.

טקסט הזהיר

רבי ייסא פתח ואמר, (שמות ג) אל תקרב הלוים של נעליה מעל רגליה כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא. ומה משה, דמן יומא דאתיליד זיהרא קדישא עלאה לא אעדי מניה, כתיב ביה אל תקרב הלוים. אמר ליה, משה, עד כאן לא אנת כדאי לאשתמשא ביקרי, של נעליה. ומה משה כה, דהוה קריב בדחילו בקדושה כתיב ביה הכי. מאן דקריב בארח קלנא לגבי מלכא, על אחת כמה וכמה.

תרגום לעברית

רבי ייסא פתח ואמר, (שם ג) אל תקרב הלוים של נעליה מעל רגליה כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא. ומה משה, מיום שנולד, לא סר ממנו הזהר הקדוש העליון, כתוב בו אל תקרב הלוים. אמר לו, משה, עד כאן אינה כדאי להשתמש בכבודי של נעליה. ומה משה כה, שהיה מתקרב ביראה בקדושה כתוב בו כה - מי שקרב בארח של קלון אל המלך על אחת כמה וכמה.

טקסט הזהיר

רבי אבא אמר, איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו. תא חזי, כד הוו ישראל במצרים, הוו ידעי באינון רב רבי עלמא, דממנן על שאר עמין, וכל חד וחד הוה ליה דחלא בלחודי מניה. כיון דאתקשרו בקשרא דמהימנותא, וקריב לון קודשא בריה הוא

לפולחניה, אתפרשו מנייהו וקריבו לגבי מהימנותא עלאה קדישא. ובגין כך כתיב, איש איש כי יקלל אלהיו, ואף על גב דפולחנא נוכראה הוא, כיון דאנא פקידת לון ממנא לדברא עלמא מאן דלייט ומבוי לון, ונשא חטאו ודאי, דהא ברשותי קיימין ואזלי ומדברין בני עלמא. אבל ונוקב שם יי' מות יומת, לאו ונשא חטאו כמה לאלין, אלא מות יומת. מות בעלמא דין, יומת בעלמא דאתי. לאלין ונשא חטאו, בגין דמבוי עובדי ידוי, מבוי לשמשי דאנא פקידית, ואסיר הוא, אבל מיתה לא אתחייב בהו.

תרגום לעברית

רבי אבא אמר, איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו. בא ראה, כשהיו ישראל במצרים, היו מכירים את אותם הגדולים של העולם שממנים על שאר העמים, ולכל אחד ואחד היה לו פחד לבדו מהם. כיון שנקשרו בקשר האמונה, וקרב אותם הקדוש ברוך הוא לעבודתו, נפרדו מהם וקרבו לאמונה העליונה הקדושה. ומשום כך כתוב איש איש כי יקלל אלהיו, ואף על גב שזוהי עבודה זרה, כיון שאני הפקדתי להם ממנה להנהיג את העולם, מי שמקלל ומבזה אותם, ודאי ונשא חטאו, שהרי ברשותי עומדים והולכים ומנהיגים את בני העולם. אבל ונוקב שם ה' מות יומת, לא ונשא חטאו כמו לאלו, אלא מות יומת. מות בעולם הזה, יומת בעולם הבא. לאלה ונשא חטאו, משום שמבזה מעשי ידיו, מבזה את השמשים שלי שאני הפקדתי, ואסור הוא, אבל מיתה לא התחייב בהם.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"ז ע"א) ♦

טקסט הזוהר

רבי שמעון הנה אזיל בארחה, והנה עמיה רבי אלעזר ורבי אבא ורבי חייא ורבי יוסי ורבי יהודה מטו לחד טיקלי דמיא, פוסקרא רבי יוסי בקטפוי לגו מיא, אמר

רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה הוֹלֵךְ בַּדֶּרֶךְ, וְהָיוּ עִמּוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא וְרַבִּי חִיָּיא וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי יְהוּדָה. הִגִּיעוּ לְחֶרֶץ מִיָּם אֶחָד. הִחְלִיק רַבִּי יוֹסִי בְּבִגְדָיו לְתוֹךְ הַמַּיִם, אָמַר, הֲלוֹאִי שְׁחֲרִיצֵי הַמַּיִם לֹא הָיוּ נִמְצָאִים. אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲסוּר לָךְ! שְׂמֹשׁ שֶׁל הָעוֹלָם הוּא, וְאֲסוּר לְנַהֵג קָלוֹן בְּשִׂמְשׁוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָל שָׂכֵן כְּשֶׁהֵם מַעֲשִׂים שֶׁל אֱמֶת שְׁנִמְצָאִים בְּהִנָּהוּת הַהִשְׁגָּחָה הָעֲלִיוֹנָה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.